

Ik sprak ook de vrees uit dat hiermee ook de laatste dagen geteld zouden zijn van de informatie in het Portugees op de website <http://www.euronews.net>.

Zoals bekend is het Portugees, met meer dan 200 miljoen mensen die Portugees spreken, de zesde wereldtaal en de derde Europese taal, vlak na het Engels en het Spaans.

In haar antwoord van 6 januari 2003 schrijft de Commissie dat zij momenteel gesprekken voert over de toekomstige structuur van Euronews. Tot nu toe kon Euronews over heel het Europese grondgebied worden bekeken en de Commissie zegt ervoor te zullen zorgen dat dit ook onder de nieuwe regeling blijft voortduren, net als het gebruik van een zo groot mogelijk aantal talen van de Europese Unie, waaronder vanzelfsprekend het Portugees.

Wij kunnen deze duidelijke stellingname alleen maar toejuichen en hopen dat de Commissie ze ook waarmaakt.

Maar de Commissie antwoordt niet op mijn vraag betreffende het ontslag van de 16 Portugese personeelsleden.

Ik herhaal dan ook mijn vraag: beschikt de Commissie over informatie over het dreigende ontslag van 16 Portugese personeelsleden van de zender Euronews? Heeft de Commissie al maatregelen genomen of denkt zij maatregelen te nemen om, zoals zij heeft beloofd, de voortzetting van de Euronews-uitzendingen in het Portugees te waarborgen, met „het gebruik van een zo groot mogelijk aantal talen van de Europese Unie, waaronder vanzelfsprekend het Portugees“?

(¹) PB C 242 E van 9.10.2003, blz. 54.

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(5. maart 2003)

De Commissie herinnert het geachte parlementslid eraan dat Euronews geen informatie moet verstrekken over zijn personeelsbeleid aangezien de overeenkomst met de Commissie geen betrekking heeft op personeelszaken, die een interne aangelegenheid van EuroNews blijven.

Bovendien kan de Commissie mededelen dat EuroNews en de openbare omroep Radiotelevisão Portuguesa (RTP) onlangs hun overeenkomst van 1999 hebben verlengd om hun samenwerking voort te zetten en EuroNews verder in het Portugees te blijven uitzenden.

Dankzij deze overeenkomst kan de zender meertalig blijven.

(2003/C 280 E/039)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0164/03 van Francesco Speroni (NI) aan de Commissie

(24 januari 2003)

Betreft: Concurrentie tussen banken

De meeste Italiaanse banken brengen rekeninghouders die een rekening-courant willen afsluiten hoge kosten – in sommige gevallen oplopend tot ruim 100 EUR in rekening, terwijl voor de overdracht van effecten nog veel hogere kosten worden aangerekend, ook al gaat het daarbij om niet-materiële stukken.

Dergelijke kosten worden overigens ook in rekening gebracht wanneer een klant zijn bankrelatie wil stopzetten wegens voor hem ongunstig uitvallende unilaterale aanpassingen in de condities.

Dit vormt uiteraard een beletsel voor mensen die gebruik willen maken van de diensten van een concurrerende bankinstelling, want bij het afwegen van de voors en tegens van een eventuele overstap mogen niet alleen de door de nieuwe bank aangeboden voorwaarden in aanmerking worden genomen, maar spelen ook de zware kosten die door de oude bank in rekening worden gebracht een niet onbelangrijke rol.

Het feit dat de omvang van de overstapkosten van bank tot bank sterk verschilt, doet bovendien het vermoeden rijzen dat zij niet in relatie staan tot de feitelijk verleende dienst, maar uitsluitend als een middel fungeren om het eventueel verbreken van een bankrelatie te ontmoedigen.

Kan de Commissie mededelen of een en ander wel in overeenstemming is met de vrije mededingingsregels?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(18 februari 2003)*

Krachtens het communautaire mededingingsrecht mogen prijzen niet in onderlinge afstemming worden vastgesteld, dat wil zeggen bij overeenkomst, besluit of onderling afgestemde feitelijke gedragingen tussen ondernemingen (artikel 81 van het EG-Verdrag). Om ingevolge artikel 81 te kunnen ingrijpen zou een beschuldiging van heimelijke afspraken met bewijs moeten worden gestaafd. De aanwijzing in de vraag van het geachte parlementslid dat de omvang van de kosten „van bank tot bank sterk verschilt”, lijkt erop te duiden dat er geen heimelijke afspraken zijn.

In artikel 82 van het EG-Verdrag wordt misbruik van een machtspositie verboden. Bij de beoordeling van een mogelijke machtspositie wordt rekening gehouden met factoren als marktaandeel, aanwezigheid van geloofwaardige concurrenten op de markt en andere aspecten die het de betrokken bedrijven mogelijk maken mededinging te vermijden. Uit de bij de Commissie beschikbare informatie is niet gebleken dat een specifieke bank over een machtspositie op de rekening-courantmarkt in Italië beschikt. Aangezien naar verluidt de meeste Italiaanse banken hoge vergoedingen berekenen voor het afsluiten van een rekening-courant, zou artikel 82 kunnen worden toegepast als kan worden vastgesteld dat sprake is van een collectieve machtspositie. De Commissie beschikt echter niet over elementen die erop wijzen dat de meeste Italiaanse banken niet met elkaar concurreren en op de rekening-courantmarkt niet aan werkelijke of potentiële concurrentie van andere zijn blootgesteld.

Bovendien wil de Commissie erop wijzen dat het communautaire mededingingsrecht van toepassing is waar handel tussen lidstaten merkbaar kan worden beïnvloed. Uit de verstrekte informatie blijkt dat de mededingingsproblemen voornamelijk betrekking hebben op de Italiaanse markt en zich daartoe beperken; dientengevolge lijkt de nationale mededingingsautoriteit (voor het bankwezen de Banca d'Italia) de aangewezen instantie om de in de vraag aan de orde gestelde mededingingskwesties te beoordelen. De Commissie heeft de Banca d'Italia van de kwestie op de hoogte gebracht.

(2003/C 280 E/040)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0172/03**van Theresa Villiers (PPE-DE) aan de Commissie***(29 januari 2003)*

Betreft: Equitable Life

1. Heeft de Commissie een diepgaand onderzoek ingesteld naar de rol van de Britse regering bij de ondergang van Equitable Life? Zo nee, waarom niet, en zo ja, wat waren de bevindingen?
2. Is de Commissie van mening dat de Britse regering bij haar afhandeling van het schandaal rondom Equitable Life inbreuk heeft gemaakt op de EU-regelgeving betreffende levensverzekeringen?
3. Indien wordt vastgesteld dat de Britse regering inbreuk heeft gemaakt op de EU-regelgeving betreffende levensverzekeringen, zal de Commissie er dan bij de Britse regering op aan dringen om de cliënten van Equitable Life schadeloos te stellen? Welke verjaringstermijn (tijdvak waarbinnen een eis tot schadeloosstelling moet worden ingediend) zal er voor vorderingen tot schadeloosstelling gelden?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie*(6 maart 2003)*

1. Zoals de Commissie heeft aangegeven in haar antwoord op schriftelijke vraag E-2415/01 van de heer Ford⁽¹⁾, is zij zich bewust van de problemen waarmee de polishouders van Equitable Life werden geconfronteerd. De Commissie heeft geen onderzoek ingesteld naar de rol van de Britse regering. De Commissie is ervan op de hoogte dat de Britse regering heeft aangekondigd dat een volledig onafhankelijk onderzoek, onder leiding van Lord Penrose, zal worden verricht naar de omstandigheden die tot deze problemen hebben geleid.
2. Voor het ogenblik heeft de Commissie er geen weet van dat in verband met Equitable Life enige inbreuk op de communautaire verzekeringsrichtlijnen is gepleegd.